

Forespørgerne, og jeg tror med alle andre her i dette Ting, i, at man saa hurtigt som muligt bør komme til en Reform af den militære Retspleje; jeg er blot noget uenig med dem om Vejen, man skal gaa. Jeg tror, at den ærede Forespørger heraf vil kunne se, at der ikke var nogen Modsigelse mellem de forskellige Ting, jeg udtalte før. — Der er rettet et Par Spørgsmaal til mig, som jeg maatte maa besvare. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgfreds (Bud) mente, at det egentlig maatte være vanskeligt for mig at vide Bæst med de Straffe, som vare dikterede og udførte om Bård i Krigsfløbene, da der vel næppe var Folk, som havde flaget. Det er der ganske vist ikke, men enhver Straf bliver nøjagtig indført i Straffeprotokollen, haade Forsøelsens Bestaffenhed og den idømte Straf, og deraf kan man da for det første se Straffenes Antal. Det er ikke alene Domme, men ogsaa de arbitrært tildelte Straffe, der saaledes blive indførte. Det hænder dernæst ikke saa ganske sjældent, at Protokollen er blank, og saa kan man da se, at der ikke kan være Tale om, noget Misbrug af Straffemyndigheden. I det hele taget er der saa Straffe, saa vidt man kan se af denne Protokol, og man ser ogsaa af Protokollen, at der i det hele taget er anvendt milde Straffe. — Da det er saa tilde, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Ordføreren for Forespørgerne (Svend Høgsbro): Jeg takker det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojse) for den Tilslutning, han har ydet os med Hensyn til vort Formaal her, nemlig at saa denne Sag sat i Gang, og hvis den højtærede Marineminister skal forstaa saaledes, at han er enig med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds deri, kan det jo kun glæde mig. Men hvis der er den Forskel, som jeg jo desværre ikke tror at have misforstaaet, at den højtærede Minister slet ikke vil begynde, før de andre ere færdige — det er jo ikke det Standpunkt, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds staaer paa — saa maa jeg rigtig nok meget beklage, at den højtærede Marineminister indtager dette Standpunkt, og saa kan det kun trøste mig, hvis Krigsministeriet mulig maatte have et andet Standpunkt; jeg har ikke saaet udtalt fra den højtærede Marineminister, hvorvidt han alene taler paa egne Begne eller ogsaa paa Krigsministerens. I øvrigt skal jeg sige, at saa nødvendig som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds og den højtærede Minister mente, at det var at vente med den

militære Retsplejes Omordning, indtil den civile var færdig, er det ikke; og gift nødvendigt er det aldeles ikke. Der er kun eet Punkt, hvor de to Ting nødvendig berøre hinanden, og det er ved Grænsebestemmelsen. Det er jo klart for alle, at man kan ordne den militære Retspleje fuldstændig fra først til sidst paa en Maade og fuldstændig ordne den civile Retspleje paa en anden Maade. Der er kun eet Punkt, hvor de maa stemme, og det er med Hensyn til, hvad der hører under den ene, og hvad der hører under den anden; men ingen siger, at med Hensyn til dette Grænsespørgsmaal maa den civile komme først. Det er ikke logisk nødvendigt; der kunde jo lige saa godt den militære Lovgivning komme først og sige: saaledes skal det være. Vil saa den civile, naar den kommer med sit Lovforslag til Rigsdagen, have det anderledes, maa den se at saa Rigsdagen til at forandre det militære eller ogsaa høje sig derfor. Altsaa logisk nødvendigt er det ikke at vente med den militære Retspleje, indtil den civile er bleven færdig. Men endnu mindre nødvendigt er det naturligtvis at vente med Forberedelserne, indtil de andre ere blevene færdige; og jeg maa dog bede den højtærede Minister betænke, hvorledes Regeringen hidtil har staaet i dette Spørgsmaal. Thi ganske bortset fra de Udtalelser af Krigsministeren for to Aar siden, som jeg har oplæst, maa man dog huske paa, at i 1850—51 forelagde Regeringen selvstændige Lovforslag om den militære Retsplejes Ordning. (Marineministeren [Ravn]: Paa det bestaaende Grundlag!) Paa det bestaaende Grundlag? Ja, jeg ved ikke, hvad den højtærede Marineminister mener med dette "paa det bestaaende Grundlag"; det var en fuldstændig gennemgribende Forandring i den militære Retspleje, der den Gang blev foreslaet. Og det Udfast, som Generalauditor Scheel kom med i 1869, er ogsaa fra Ende til anden noget nyt. Den Gang kunde man altsaa gaa endog meget langt i Forberedelserne uden at afvente Retsreformkommissionen. Men desuden har man jo, som jeg før sagde, haft den gamle Retsreformkommissionens Forslag fra 1877—78, saa saa ganske ubekendt med, hvad der vil komme fra den Side, er man jo ikke. Den højtærede Minister vil jo vide, at det ikke er Meningen med den nuværende Kommission, at den skal udarbejde et nyt Forslag i Hovedtrækkene og med Hensyn til Grundlaget, som det her væsentlig har Interesse at kende, men Meningen er, at den skal revidere det gamle Lovforslag, og fra dette Synspunkt er Kommissionens Arbejde fra